

руководствува отъ пристанище до ограду гдѣ се окончаваха игры, показа имъ Азанла сосъ кого Менторъ и азъ дойдохме изъ Кипрскаго острова. Но нихное чудо быде още поголѣмо кога разумѣха че Ментеръ е былъ Азаилловъ робъ; и че Азаилу се смилило, заради мудрость и добродѣтель своего роба, сотворилъ го бѣше своего совѣтника и своего друга добраго; че той робъ освобожденъ отъ робство, истый е той що не ще да имъ стане царь, и че Азаилъ бѣше дошелъ отъ Дамаскъ Сирийскій, за да научи Миносовыя законы, понеже любеше много мудрость.

Старцы рѣкоха Азаилу: ные не дерзаемъ да ти се молимъ за да ны управлявашь, понеже мыслимъ че мнѣніе твое е согласно сосъ Менторовое мнѣніе. Вые премного презирате тия чловѣцы що ищатъ да вы избератъ да имъ станете управители: освень това, вые сте много отдалечени отъ богатство и славу царства, за това не щете да го искупите сосъ труды и болѣзни, кои му содружествуватъ. Азаилъ отговори: не вѣрувайте, о Критяне, че презиравамъ чловѣки, не, не: азъ знамъ колко е тежко да работи чловѣкъ за благополучіен спасеніе другихъ; но той трудъ е полнъ со скорби и бѣды. Слава съ коя е соединено царство прелестна е, и не може да прелести другаго, само тщетныя души. Чловѣческій животъ е кратокъ; тия величества помного собуждать страсти, неже возблагодаряватъ: азъ самъ дошелъ здѣ отъ толко далеко мѣсто за да се науча да избѣгнувамъ отъ таквын суетства, а не да падна въ нихъ. Здравствуйте. Азъ не мысля друго, само да се връна въ единъ животъ миренъ и уединителенъ, гдѣ мудрость хра-